

2001-es év eseményei

Tíz évesek lettünk...

- mármint az Alapítvány. Merthogy mi, Sztehlo-gyerekek ennél valamivel idősebbek vagyunk. Összejöveteleink-visszaemlékezéseink is már közel 17 évesek, de 1991-ben együttléteinknek, törekvéseinknek - a Preisich házaspár kezdeményezésére - hivatalos formát is adtunk. Így született az Alapítvány. Mik is ezek a törekvések?

Megőrizni élet- és embermegtartó, - alakító emlékeinket, átadni ezeket az utókor-nak, valahogy úgy, ahogy Gábor bácsitól láttuk: megkeresve és segítve a rászorulókat - mert ilyenek manapság is nagy számmal adódnak.

Az évforduló felidézti velünk az elmúlt éveket, mégsem lát most az olvasó pontos naplót, sem hosszú számoszlopokat, mert félő, hogy ezek mögött elbújna a lényeg. Mit is csináltunk 10 év alatt?

Átvettük a találkozók megrendezését a Koren házaspártól, s találkozóinkkal meglátogattunk néhány jeles, kedves intézményt, mint pl. az egykori Farkastanyát - a jelenlegi Vasvári Pál gyermekotthont; a Huvösvölgyi Evangélikus Szeretetotthont - Gábor bácsi legutolsó magyarországi állomáshelyét; a gici Sztehlo Gábor Általános Iskola és Diákotthont - akik már akkor vették fel ezt a nevet, amikor rólunk még nem is tudtak...

Évről évre összegyűjtöttük a Sztehlo-gyerekek és munkatársak egyre fogyó csapatát, és próbáltunk újakat toborozni a régiekhez... Munkálkodtunk azon, hogy Sztehlo Gábor neve fényesen ragyogjon, hogy tevékenységét, szellemét országvilág megismerje. Ismételten - immár harmadik kiadásban - közreadtuk csodálatos írását, az "Isten kezében"-t - felfedezte és sajtó alá rendezte bravúros gyorsasággal: Bozóky Éva.... Megjelentettük ennek a műnek angol fordítását, kitörve ezzel a magyar nyelv korlátaiból. Ez a könyv ma már a világ számos könyvtárában megtalálható... Ugyancsak nemzetközi nyilvánosságú megemlékezést tartottunk - emléktábla-avatással a Farkastanyán - a Holokauszt 50. évfordulóján, 1994-ben... Ott kaptuk a Vasvári növendékei által készített kerámia-képet, melynek 1-1 darabját mindenki hazavihette... Most, május 27-én mindenki hozza el, hogy újra teljes legyen a kép!...

Felvettük a kapcsolatot több otthonnal, hogy hirdessék meg pályázatunkat, illetve értékelő véleményükkel segítsenek bennünket a döntés súlyos felelősségében. Egyúttal az intézetek maguk is pályázhattak pedagógiai célú fejlesztésekre. Sajnos az kezdettől fogva világos volt, hogy valamennyi állami gondozott (gyermek, illetve intézmény) támogatása messze meghaladja erőnket... Eleinte sokan kértek segítséget tanuláshoz, vizsgához - ezt örömmel tettük, hiszen célunk az intézetben nevelkedett fiatalok életkezdésének segítése. Kínlódást csak a források szűkössége

okozott... Ahogy közeledünk a mához, egyre több a feszítő, halasztást alig-alig tűrő szociális probléma, melyek követelik a megoldást, s amelyek az emberi nyomorúság megismétlődésének, átörökítésének rémével fenyegetnek. A zátonyon vergődő életek sorából egyet hadd idézzünk most meg: támogatottunk, mire megkapta a gesztusnak szánt 5000 Ft-os segílyt, börtönbe került. A börtönlelkész vitte be a bibliai útmutatót - és Gábor bácsi könyvét. A segílyt postán küldtük meg. Köszönő levélében nem bűnét mentegette, hanem azt írta, ha szabadul, szeretne munkánkban segílységünkre lenni...

Tíz év alatt 230 fiatal, gyermeket, ill. intézeti kérést támogattunk összesen 7,3 millió forinttal
reálérték: 42,000.- USD.

Egyidejűleg magunk is pályáztunk különféle pénzekre, hogy legyen miből segílyezni: 1993-1998-ig - összesen 1,500.000.- Ft-tal támogatott bennünket a Soros Alapítvány Help to Help programja; 1994-ben: 500,000.-Ft-tal segítette könyvkiadásunkat a Pro Cultura Renovanda Alapítvány. 4 év óta változó összegekhez jutunk az adó 1%-ának felajánlásából - ezt a kérésünket most itt, ezúton is megismételjük. 1997-2000-ig ez összesen 1,500.000 Ft-ot jelentett!
És végül, de nem utolsó sorban Hozzátok - Önökhöz - fordulunk támogatásért folyamatosan, most is. Jóleső érzés volt éveken keresztül egyik társunk ezer dolláros átutalását elkönyvelni. Mégis, talán a legmegindítóbb annak a nyugdíjas diakonisszának első, százforintos adománya volt, aki egykor Gábor bácsival együtt munkálkodott.

2001-ben a kaliforniai Menlo Park Presbiteriánus Templom 80 tagú kórusa támogott bennünket: 2001. május 27- én a Bécsi kapu téri Evangélikus templomban esti áhítat keretében jótékony célú hangversenyt adott a Sztehlo Gábor Gyermek és Ifjúságsegíto Alapítvány javára.

2001. május 27-én, vasárnap 18 órakor
a Bécsi kapu téri evangélikus templomban
egyházzenei áhítat keretében emlékezik meg
Sztehlo Gáborról
és a 10 éves Stehlo Gábor Gyermek és Ifjúságsegítő Alapítványról

M e g n y i t ó

Ovid Young Ima
Georg Friedrich Handel Dicsérvétek az Urat!
Daniel Gawthrop Énekeljétek hatalmas éneket
Daniel Pinkham Dicsőség a magasságban Istennek
Robert Leaf Hallottad...?
William Mathias Ének Krisztus születéséről
Alexander Pelouquin Gyülekezeti ének
William Walton Milyen öröm?
Russell Nagy A felső teremben
André Thomas Afrikai Karácsony
Craig Courtney Veled vagyok
John Ness Beck Minden órában szükségem van Rád
Johann Cruger, Mark Hayes feldolgozása Most mindnyájan mondjunk
köszönetet Istennek

P r é d i k á c i ó

Amerikai dal, Ron Harris feldolgozása Jojj, Te minden áldás kútfeje
Robert Lowry, John Rutter feldolgozása Gyönyörű folyó
Jack Schrader Igazítsd lépteimet
Jester Hairson Azon a nagy reggelen
Robert Ray O még soha nem hagyott cserben
Geron Davis O kihozott engem
Thomas Cousins Örökkévaló dicsőség
Beethoven Halleluja

Á l d á s

Esti ének, Douglas Lawrence feldolgozása Ó, terjeszd ki Jézusom

Vezényel:
Douglas Lawrence
a kórus művészeti vezetője és karnagya
Lelkészi szolgálat: Bence Imre lelkész
Adományait a Stehlo Gábor Gyermek és Ifjúságsegítő Alapítvány
javára gyűjtjük